

ماده ۲۹- خروج

(الف) هریک از دولتهای متعاقد می‌تواند در هر زمان پس از پنج سال از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون یا اعلام کتبی به دولت نگهدارنده مبنی بر کناره‌گیری از عضویت در این کنوانسیون خارج شود.

(ب) هریک از دولتهای متعاقد می‌تواند در هر زمان پس از پنج سال از تاریخ لازم‌الاجراء شدن هر پروتکل مربوط به این کنوانسیون یا اعلام کتبی به دولت نگهدارنده مبنی بر خروج از عضویت در پروتکل مورد نظر خارج شود مگر آن که در خود پروتکل به نحو دیگری پیش‌بینی شده باشد.

(ج) خروج از عضویت نود روز پس از تاریخ اعلام کتبی به دولت نگهدارنده انجام خواهد پذیرفت.

(د) خروج هر دولت متعاقد از کنوانسیون به منزله خروج آن دولت از هریک از پروتکل‌هایی است که در آن عضویت دارد.

(ه) خروج هر دولت متعاقد از پروتکل همکاری منطقه‌ای در موارد اضطراری الودگی به منزله خروج آن دولت از کنوانسیون خواهد بود.

ماده ۳۰- مسؤولیت‌های دولت نگهدارنده کنوانسیون

(الف) دولت نگهدارنده مراتب زیر را به دولتهای متعاقد و دبیرخانه اطلاع خواهد داد: (۱) امضای کنوانسیون حاضر و هریک از پروتکل‌های آن و سپردن اسناد تصویب، پذیرش، موافقت یا الحاق طبق ماده ۲۷.

(۲) تاریخی که کنوانسیون و هر یک از پروتکل‌های آن طبق مفاد ماده ۲۸ لازم‌الاجراء می‌گردد.

(۳) اطلاعیه مربوط به تصمیم دیگر که طبق مواد ۲۰ و ۲۱ تسلیم می‌شود.

(۴) اعلام مربوط به خروج که طبق ماده ۲۹ تسلیم می‌گردد.

(۵) اصلاحیه‌های مصوبه در مورد کنوانسیون و هریک از پروتکل‌ها و پذیرش آنها از طرف دولتهای متعاقد و تاریخ لازم‌الاجراء شدن اصلاحیه‌های مزبور طبق مقررات ماده ۲۰.

(۶) تصویب الحاقیه‌های جدید و اصلاحیه هر یک از الحاقیه‌ها طبق ماده ۲۱.

ب- دولت نگهدارنده ظرف شش ماه از تاریخ لازم‌الاجراء شدن کنوانسیون اولین شورا را تشکیل خواهد داد. نسخه اصلی کنوانسیون حاضر و هریک از پروتکل‌های آن و هریک از الحاقیه‌های مربوط به کنوانسیون یا مربوط به پروتکل‌های آن یا نسخه اصلی هریک از اصلاحیه‌های مربوط به کنوانسیون یا پروتکل‌ها یا به هریک از الحاقیه‌های کنوانسیون یا الحاقیه‌های پروتکل‌ها به دولت نگهدارنده یعنی دولت کویت سپرده خواهد شد.

دولت نگهدارنده نسخه‌هایی از آنها را برای کلیه دول مربوطه خواهد فرستاد و کلیه اسناد و همه اقدامات بعدی مربوط به آنها را طبق ماده ۱۰۲ منشور ملل متحد در دبیرخانه سازمان ملل متحد به ثبت خواهد رساند.

در تأیید مراتب فوق نمایندگان تام‌الاختیار امضاءکننده زیر که از طرف دولتهای خود به آنها اجازه لازم داده شده است کنوانسیون حاضر را امضاء نموده‌اند.

این کنوانسیون در تاریخ بیست و چهارم آوریل سال یک هزار و نهصد و هفتاد و هشت (برابر با ۱۳۵۷/۲/۵) در کویت به زبانهای غربی، انگلیسی و فارسی که هر سه متن آن بطور متساوی معتبر می‌باشد به تصویب رسید.

در صورت بروز اختلاف راجع به تفسیر و تعبیر یا اجرای این کنوانسیون یا پروتکل‌های آن متن انگلیسی معتبر خواهد بود.

پروتکل همکاری منطقه‌ای

برای مبارزه با آلودگی ناشی از نفت و سایر مواد مضره در موارد اضطراری

(کویت - ۲۴ آوریل ۱۹۷۸ برابر با ۱۳۵۷/۲/۵)

دولتهای متعاقد:

عضو کنوانسیون منطقه‌ای کویت برای همکاری در زمینه حمایت از محیط زیست دریایی در برابر آلودگی (که از این پس کنوانسیون نامیده خواهد شد)

با آگاهی از ضرورت و توجه خاص به امکان دائمی وقوع حوادث غیرمترقبه که ممکن است منجر به آلودگی مهم بوسیله نفت یا سایر مواد مضره گردد و لزوم همکاری و اتخاذ اقدامات مؤثر برای مقابله با آنها؛

با وقوف بر این که تدابیر موجود برای مقابله با موارد اضطراری آلودگی لازم است که در سطوح ملی و منطقه‌ای افزایش یابد تا بتوان با این مشکل به نحو کامل و جامع و به نفع منطقه مقابله نمود؛

مربوط به کنوانسیون یا به پروتکل مورد نظر لازم‌الاجراء نشده است الحاقیه جدید لازم‌الاجراء نخواهد شد.

ماده ۲۲- آیین‌نامه داخلی و مقررات مالی

(الف) شورا در نخستین جلسه آیین‌نامه داخلی خود را تصویب خواهد کرد.

(ب) شورا مقررات مالی را بخصوص برای تعیین مبلغ سهمیه هریک از دول متعاقد تصویب خواهد کرد.

ماده ۲۳- گزارشها

هر یک از دولتهای متعاقد گزارشهایی راجع به اقداماتی که در اجرای مقررات کنوانسیون و پروتکل‌های آن مصوب نموده به شورا تسلیم خواهد کرد. نحوه ارسال و نوع گزارش از طرف شورا تعیین خواهد شد.

ماده ۲۴- نظارت بر اجرای کنوانسیون

دولتهای متعاقد در تهیه تنظیم روشها برای اجرای مؤثر کنوانسیون و پروتکل‌های آن از جمله کشف تخلفات، تشریک مساعی نموده و برای این مقصود از کلیه تدابیر عملی و مقتضی برای کشف آلودگی و مراقبت از محیط‌زیست از جمله از روشهای مناسب برای ارسال گزارش و گردآوری اسناد و مدارک استفاده خواهند کرد.

ماده ۲۵- حل و فصل اختلافات

(الف) در صورت بروز اختلاف در تفسیر و تعبیر یا اجرای این کنوانسیون یا پروتکل‌های آن دولتهای متعاقد از طریق مذاکره یا هر طریق مسالمت‌آمیز دیگر به انتخاب خود برای حل و فصل اختلاف اقدام خواهند کرد.

(ب) هرگاه دولتهای متعاقد طرف اختلاف نتوانند اختلاف خود را از طریق مذکور در بند الف فوق حل و فصل نمایند اختلاف خود را به کمیسیون قضائی حل اختلافات مذکور در بند (ب) ماده ۱۶ ارجاع خواهند کرد.

ماده ۲۶- امضاء

کنوانسیون حاضر و پروتکل همکاری منطقه‌ای برای مبارزه با آلودگی ناشی از نفت و سایر مواد مضره در موارد اضطراری از تاریخ ۲۴ آوریل تا ۲۳ ژوئیه ۱۹۷۸ (برابر با ۱۳۵۷/۲/۵ تا ۱۳۵۷/۴/۳) در کویت برای امضاء هر یک از دولتهای شرکت‌کننده در کنفرانس نمایندگان تام‌الاختیار منطقه‌ای کویت درباره حمایت از محیط‌زیست دریایی و نواحی ساحلی که از ۱۵ تا ۲۳ آوریل ۱۹۷۸ (برابر با ۱۳۵۷/۱/۲۲ تا ۱۳۵۷/۲/۴) به منظور تصویب کنوانسیون و پروتکل تشکیل گردید مفتوح خواهد بود.

ماده ۲۷- تصویب، پذیرش، موافقت یا الحاق

(الف) کنوانسیون حاضر و پروتکل مربوط به همکاری منطقه‌ای برای مبارزه با آلودگی ناشی از نفت و سایر مواد مضره در موارد اضطراری و هر پروتکل دیگر کنوانسیون منوط به تصویب، پذیرش یا موافقت دول مذکور در ماده ۲۶ خواهد بود.

(ب) کنوانسیون حاضر و پروتکل همکاری منطقه‌ای برای مبارزه با آلودگی ناشی از نفت و سایر مواد مضره در موارد اضطراری از تاریخ ۲۴ ژوئیه ۱۹۷۸ (برابر با ۱۳۵۷/۴/۴) برای الحاق دول مذکور در ماده ۲۶ مفتوح خواهد بود.

(ج) هر دولتی که این کنوانسیون را تصویب کند یا آن را بپذیرد یا با آن موافقت نماید یا به آن ملحق شود به منزله آن خواهد بود که پروتکل همکاری منطقه‌ای برای مبارزه با آلودگی ناشی از نفت و سایر مواد مضره در موارد اضطراری را تصویب کرده یا پذیرفته یا با آن موافقت نموده یا به آن ملحق شده است.

(د) اسناد تصویب، پذیرش، موافقت یا الحاق به دولت کویت که عهده‌دار وظایف دولت نگهدارنده می‌باشد سپرده خواهد شد.

ماده ۲۸- لازم‌الاجراء شدن

(الف) کنوانسیون حاضر و پروتکل همکاری منطقه‌ای برای مبارزه با آلودگی ناشی از نفت و سایر مواد مضره در موارد اضطراری در نودمین روز پس از تاریخ سپردن حداقل پنج سند تصویب یا پذیرش یا موافقت یا الحاق لازم‌الاجراء خواهد شد.

(ب) هر پروتکل دیگر مربوط به این کنوانسیون، جز در صورتی که به گونه دیگری در پروتکل مزبور پیش‌بینی شده باشد، در نودمین روز پس از تاریخ سپردن حداقل پنج سند تصویب یا پذیرش یا موافقت یا الحاق به پروتکل مزبور لازم‌الاجراء خواهد شد.

(ج) پس از سپردن پنج سند تصویب یا پذیرش یا موافقت یا الحاق به کنوانسیون حاضر یا هر پروتکل دیگر، کنوانسیون حاضر یا پروتکل مزبور در مورد هر دولتی، در نودمین روز پس از تاریخ سپردن سند تصویب یا پذیرش یا موافقت یا الحاق آن دولت، لازم‌الاجراء خواهد شد.

به شرح زیر موافقت نموده‌اند:

ماده ۱۳۱: ساز لحاظ پروتکل حاضر:

(۱) مقصود از «مرجع مربوطه» مرجع ملی تعریف شده در ماده یک کنوانسیون یا مرجع یا مراجعی است که در یک کشور متعاقد بوسیله «مرجع ملی» برای مقاصد زیر تعیین شده باشد:

(الف) مبارزه یا انجام عملیات دیگر در موارد اضطراری در دریا.

(ب) دریافت و هماهنگ کردن اطلاعات مربوط به موارد خاص اضطراری در دریا.

(ج) هماهنگ کردن امکانات موجود ملی برای مبارزه با موارد اضطراری در دریا بطور اعم در داخل کشور و با سایر دولتهای متعاقد.

(۲) مقصود از «مورد اضطراری در دریا» هر آسیب، رویداد، واقعه یا وضعیتی است که منجر به آلودگی مهم یا تهدید قریب‌الوقوع به آلودگی مهم در محیط زیست دریایی بوسیله مواد نفتی گردد و نیز شامل سایر حوادثی که برای کشتیها از جمله نفتکش‌ها رخ دهد و فورانه‌ای ناشی از فعالیتهای حفاری و تولید نفت و وجود نفت و سایر مواد مضره در آب ناشی از نقص تأسیسات صنعتی خواهد بود.

(۳) مقصود از «طرح مقابله با موارد اضطراری در دریا» طرح یا طرحهایی است که براساس ملی، دوجانبه یا چندجانبه به منظور هماهنگ کردن استقرار و تخصیص و استفاده از افراد و مواد و تجهیزات برای مقابله با موارد اضطراری در دریا تهیه شده باشد.

(۴) مقصود از «مقابله با موارد اضطراری در دریا» هر فعالیتی است که هدف آن جلوگیری، تخفیف یا از میان بردن آلودگی یا تهدید به آلودگی به نفت یا سایر مواد مضره ناشی از موارد اضطراری در دریا باشد.

(۵) مقصود از «منافع مربوطه» هرگونه منافع دولت متعاهدی است که به طور مستقیم یا غیرمستقیم در اثر یک مورد اضطراری در دریا به خطر افتاده باشد؛ از جمله:

(الف) فعالیتهای دریایی، ساحلی، بندری یا فعالیتهای واقع در مصب رودخانه از جمله عملیات ماهیگیری که تأمین‌کننده ضروریات زندگی اشخاص ذینفع باشد.

(ب) جاذبه‌های تاریخی و جهانگردی در ناحیه مربوطه.

(ج) سلامت و بهداشت ساکنان و رفاه ناحیه از جمله حفظ منابع زنده دریایی و حیوانات وحشی.

(د) فعالیتهای صنعتی که متکی به برداشت آب دریا می‌باشد مانند کارخانجات تقطیر و کارخانجات صنعتی که از گردش آب استفاده می‌کنند.

(۶) مقصود از «کنوانسیون» کنوانسیون منطقه‌ای کویت برای همکاری درباره حمایت محیط زیست دریایی در مقابل آلودگی می‌باشد.

(۷) مقصود از «منطقه دریایی» منطقه‌ای است که در بند (الف) ماده ۲ کنوانسیون تعریف شده است.

(۸) مقصود از «شورا» شورای سازمان منطقه‌ای حمایت از محیط زیست دریایی است که طبق ماده ۱۶ کنوانسیون تشکیل گردیده است.

(۹) مقصود از «مرکز» مرکز کمکهای متقابل در موارد اضطراری در دریا می‌باشد که طبق بند (۱) ماده ۳ پروتکل حاضر تشکیل گردیده است.

ماده ۲

(۱) دولتهای متعاقد در انجام کلیه اقدامات لازم و مؤثر برای حفاظت نوار ساحلی و منافع مربوطه یک یا چند دولت متعاقد در برابر خطر یا اثرات آلودگی ناشی از وجود نفت یا سایر مواد مضره در محیط زیست دریایی که بر اثر موارد اضطراری در دریا بوجود آمده همکاری خواهند نمود.

(۲) دولتهای متعاقد سعی خواهند کرد رأساً یا از طریق همکاریهای دوجانبه یا چندجانبه طرحهای مقابله با موارد اضطراری در دریا و وسایل و تجهیزات خود را برای مبارزه با آلودگی ناشی از نفت یا سایر مواد مضره در منطقه دریایی حفظ و تقویت نمایند. وسایل مذکور بخصوص شامل تجهیزات موجود و کشتی و هواپیما و نیروی انسانی آماده برای انجام عملیات در موارد اضطراری خواهد بود.

ماده ۳

(۱) دولتهای متعاقد بدینوسیله به تأسیس مرکز کمکهای متقابل موارد اضطراری در دریا اقدام می‌کنند.

(۲) هدفهای مرکز به شرح زیر خواهد بود:

(الف) تقویت امکانات دول متعاقد و تسهیل همکاری بین آنها به منظور مبارزه با آلودگی به نفت و سایر مواد مضره در موارد اضطراری در دریا.

(ب) کمک به دولتهای متعاقد در صورت تقاضا برای توسعه امکانات ملی به منظور مبارزه با آلودگی ناشی از نفت و سایر مواد مضره و تسهیل و هماهنگ کردن مبادله اطلاعات، همکاری فنی و کارآموزی.

(ج) یکی از هدفهای بعدی امکان اقدام به عملیات برای مبارزه با آلودگی ناشی از نفت و سایر مواد مضره در سطح منطقه خواهد بود که ممکن است در مراحل بعدی مورد بررسی قرار گیرد. این امکان بایستی پس از ارزیابی نتایج حاصل از اجرای هدفهای فوق‌الذکر و با توجه به منابع مالی که ممکن است برای این منظور موجود باشد برای تصویب به شورا پیشنهاد گردد.

(۳) وظایف مرکز به شرح زیر خواهد بود:

(الف) گردآوری و توزیع اطلاعات مربوط به موضوعات مندرج در پروتکل حاضر بین دولتهای متعاقد که شامل موارد زیر خواهد گردید:

(۱) قوانین، مقررات، اطلاعات مربوط به مراجع مربوطه دول متعاقد و طرحهای مقابله با موارد اضطراری در دریا، مذکور در ماده ۵ پروتکل حاضر.

(۲) اطلاعات مربوط به روشها و تکنیکها و تحقیقات برای مقابله با موارد اضطراری در دریا، مذکور در ماده ۶ پروتکل حاضر.

(۳) فهرست کارشناسان و مواد و تجهیزات موجود برای استفاده در موارد اضطراری در دریا توسط دول متعاقد.

(ب) کمک به دولتهای متعاقد - برحسب تقاضا - در موارد زیر:

(۱) تهیه قوانین و مقررات مربوط به مسائل مندرج در پروتکل حاضر و تشکیل مراجع مربوطه.

(۲) تهیه طرحهای مقابله با موارد اضطراری در دریا.

(۳) برقراری روشهایی که طبق آن بتوان به سرعت، افراد و مواد و تجهیزات لازم را برای مقابله با موارد اضطراری در دریا به یک کشور متعاقد اعزام یا از آن انتقال یا عبور داد.

(۴) ارسال گزارشهای مربوط به موارد اضطراری در دریا.

(۵) تقویت و توسعه برنامه‌های کارآموزی برای مبارزه با آلودگی.

(ج) هماهنگ ساختن برنامه‌های کارآموزی برای مبارزه با آلودگی و تهیه راهنماهای جامع راجع به مبارزه با آلودگی.

(د) ایجاد و حفظ یک سیستم مخابرات و اطلاعات مناسب با نیازهای دول متعاقد و مرکز برای مبادله سریع اطلاعات مربوط به موارد اضطراری در دریا طبق این پروتکل.

(هـ) صورت‌بندی از پرسنل، مواد، وسایل نقلیه دریایی و هوایی و سایر تجهیزات مخصوص موجود برای مقابله با موارد اضطراری در دریا.

(و) ایجاد و حفظ ارتباط با سازمانهای مربوطه منطقه‌ای و بین‌المللی بخصوص سازمان مشورتی دریایی بین دول به منظور کسب و مبادله اطلاعات و آمار علمی و فنی بویژه در مورد هر ابتکار تازه‌ای که ممکن است مرکز را در انجام وظایفش کمک نماید:

(ز) تهیه گزارشهای دوره‌ای راجع به موارد اضطراری در دریا برای تسلیم به شورا؛ و

(ح) انجام هرگونه وظایف دیگر که طبق این پروتکل یا توسط شورا به آن محول گردد.

(۴) مرکز در صورتی که شورا طبق بند (ج) (۲) فوق به آن اختیار دهد ممکن است وظایف دیگر لازم را برای شروع عملیات به منظور مبارزه با آلودگی به نفت و سایر مواد مضره در سطح منطقه‌ای انجام دهد.

ماده ۴

(۱) پروتکل حاضر شامل منطقه دریایی مشخص شده در بند (الف) ماده ۲ کنوانسیون خواهد بود.

(۲) چنانچه دولت متعاهدی بخواهد می‌تواند از لحاظ مقابله با موارد اضطراری در دریا، بنادر، خورها و خلیج‌های کوچک و مردابهای خود را جزء منطقه دریایی محسوب نماید.

ماده ۵ - هر یک از دول متعاقد اطلاعات زیر را در اختیار مرکز و سایر دول متعاقد قرار خواهد داد:

(الف) مرجع مربوطه خود.

(ب) قوانین و مقررات و سایر اسناد حقوقی خود راجع به مسایل مندرج در پروتکل حاضر از جمله قوانین و مقررات و سایر اسناد حقوقی مربوط به سازمان و نحوه عمل مرجع مذکور در بند (الف) فوق.

(ج) طرحهای ملی خود راجع به مقابله با موارد اضطراری در دریا.

ماده ۶ - هر یک از دول متعاقد اطلاعات زیر را در اختیار سایر دول متعاقد و مرکز قرار خواهد داد:

(الف) روشها، تکنیکها، مواد و رویه‌های موجود و جدید مربوط به مقابله با مورد اضطراری در دریا.

(ب) تحقیقات موجود و پیش‌بینی شده و تحولات در زمینه‌های مذکور در بند (الف) فوق؛ و

(ج) نتایج تحقیقات و تحولات مذکور در بند (ب) فوق.

ماده ۷

(۱) هر یک از دول متعاقد به مأموران مربوطه خود دستور خواهد داد که از فرماندهان کشتیها، خلیبانان، مسؤولان سکوها و دریایی و سایر تأسیسات مشابه که در محیط زیست دریایی تحت صلاحیت آن دولت به انجام عملیات اشتغال دارند بخواهند که وجود هر نوع مورد اضطراری در منطقه دریایی را به مرجع ملی مربوطه و مرکز گزارش دهند.

(۲) هر دولت متعاقد که تحت بند (۱) فوق گزارش دریافت می‌دارد، مراتب را فوراً به مراجع زیر اطلاع خواهد داد:

(الف) مرکز.

(ب) کلیه دولتهای متعاقد.

(ج) دولت پرچم هر کشتی خارجی که در مورد اضطراری درگیر باشد.

(۳) محتوای گزارشهای مذکور در بند (۱) فوق از جمله گزارشهای تکمیلی در صورت لزوم بایستی با ضمیمه (الف) این پروتکل تطبیق نماید.

(۴) دولت متعهده که طبق بند (۲) (الف) و (ب) فوق به ارسال گزارش مبادرت نماید از تعهدات مندرج در بند (ب) ماده ۹ کنوانسیون معاف خواهد بود.

ماده ۸ - مرکز اطلاعات گزارشهایی را که تحت مواد ۵ و ۶ و بند (۲) ماده ۷ این پروتکل از طرف یک دولت متعاقد دریافت می‌دارد فوراً برای کلیه دولتهای متعاقد دیگر ارسال خواهد نمود.

ماده ۹ - هر دولت متعاقد که طبق این پروتکل به ارسال اطلاعات مبادرت می‌کند می‌تواند انتشار اطلاعات ارسالی را به نحوی که بخواهد محدود نماید.

در اینگونه موارد هر دولت متعاقد یا مرکز که اطلاعات را دریافت می‌دارد آن را برای هیچ شخص یا دولت یا سازمان عمومی یا خصوصی بدون اجازه صریح دولت متعاقد ارسال کننده فاش نخواهد ساخت.

ماده ۱۰ - هر دولت متعاقد که با یک مورد اضطراری در دریا به مفهوم مندرج در بند (۲) ماده ۱ پروتکل حاضر روبرو گردد:

(الف) هر گونه اقدام مناسب برای مبارزه با آلودگی و یا از بین بردن وضع اضطراری به عمل خواهد آورد.

(ب) بلافاصله کلیه دولتهای متعاقد دیگر را مستقیماً یا توسط مرکز از هر گونه اقدامی که برای مبارزه با آلودگی انجام داده یا قصد انجام آن را دارد مطلع خواهد نمود. مرکز هر نوع اطلاعی از این قبیل را فوراً جهت کلیه دولتهای متعاقد دیگر ارسال خواهد کرد.

(ج) ماهیت و دامنه مورد اضطراری در دریا را مستقیماً یا با کمک مرکز ارزشیابی خواهد نمود.

(د) اقدام مقتضی و لازمی را که بایستی در مقابله با مورد اضطراری در دریا به عمل آورد در صورت اقتضا یا مشورت سایر دولتهای متعاقد و دولتهایی که تحت تأثیر آلودگی قرار گرفته‌اند و مرکز تعیین خواهد نمود.

ماده ۱۱

(۱) هر دولت متعاقد که نسبت به یک مورد اضطراری در دریا نیازمند به کمک باشد می‌تواند از طریق مرکز یا مستقیماً از هر یک از دولتهای متعاقد تقاضای مساعدت نماید.

در مواردی که از خدمات مرکز استفاده می‌شود مرکز سریعاً تقاضاهایی را که برای کمک دریافت داشته است جهت کلیه دولتهای متعاقد دیگر ارسال خواهد نمود و دولتهای متعهده که طبق این بند از آنها تقاضای کمک می‌شود در حدود امکانات و توانایی نهایت سعی خود را برای کمک مورد درخواست مبذول خواهند داشت.

(۲) کمک مذکور در بند (۱) فوق می‌تواند شامل موارد زیر باشد:

(الف) پرسنل، مواد و تجهیزات از جمله تسهیلات یا روشها برای دفع مواد آلوده‌کننده که جمع‌آوری شده است.

(ب) ظرفیت کنترل و مراقبت.

(ج) تسهیل انتقال پرسنل و مواد و تجهیزات به داخل یا خارج سرزمین هر کشور متعاقد و یا عبور از آن.

(۳) دولتهای متعاقد می‌توانند برای هماهنگ ساختن هر گونه عملیات مقابله با مورد اضطراری در دریا که نسبت به آن طبق بند (۱) فوق تقاضای مساعدت شده است از خدمات مرکز استفاده نمایند.

(۴) هر دولت متعاقد که طبق بند (۱) فوق تقاضای مساعدت می‌کند فعالیتهایی را که با استفاده از مساعدت مذکور به عمل آورده و نتایج حاصل از آن را به مرکز گزارش خواهد نمود. مرکز بلافاصله اینگونه گزارشها را جهت کلیه دول متعاقد دیگر ارسال خواهد داشت.

(۵) در موارد اضطراری خاص مرکز ممکن است تقاضای بسیج منابعی را بنماید که دولتهای متعاقد برای مبارزه با آلودگی ناشی از نفت و سایر مواد مضره فراهم نموده‌اند.

ماده ۱۲

(۱) هر یک از دولتهای متعاقد با توجه به وظایفی که طبق پروتکل حاضر برای مرکز تعیین شده است یک مرجع مربوطه برای اجرای الزامات خود طبق این پروتکل تأسیس و حفظ خواهد کرد. مرجع مربوطه هر یک از دولتهای متعاقد در صورت اقتضا با کمک مرکز یا مراجع همتای خود در سایر کشورهای متعاقد همکاری نموده و فعالیتهای خود را با آنها هماهنگ خواهد نمود.

(۲) موضوعات زیر از جمله مواردی خواهد بود که طبق بند ۱ فوق درباره آنها همکاری و هماهنگی به عمل خواهد آمد:

(الف) توزیع و تخصیص مواد و تجهیزات موجود.

(ب) آموزش پرسنل برای مقابله با موارد اضطراری در دریا.

(ج) انجام فعالیتهای مربوط به نظارت و مراقبت در مورد آلودگی دریا.

(د) روشهای ارتباطی درباره موارد اضطراری در دریا.

(ه) تسهیل انتقال پرسنل و تجهیزات و مواد مربوط به مقابله با موارد اضطراری به داخل یا خارج سرزمین کشورهای متعاقد یا عبور از آنها.

(و) سایر موضوعات مشمول این پروتکل.

ماده ۱۳ - شورا:

(الف) فعالیتهای مرکز را که طبق این پروتکل انجام می‌دهد مرتباً مورد بررسی قرار خواهد داد.

(ب) درباره حدود و میزان وظایف که بایستی طبق ماده ۱۳ اجرا گردد تصمیم خواهد گرفت. (ج) میزان کمکهای مالی و انباری و غیره را که دولتهای متعاقد بایستی برای انجام وظایف مرکز تخصیص دهند تعیین خواهد کرد.

در تأیید مراتب فوق، نمایندگان نام‌الاختیار زیر که از طرف دولتهای خود به آنها اجازه لازم داده شده است پروتکل حاضر را امضاء نموده‌اند.

این پروتکل در تاریخ ۲۴ آوریل ۱۹۷۸ (برابر با ۱۳۵۷/۲/۵) در کویت به زبانهای عربی، انگلیسی و فارسی که هر سه متن آن بطور متساوی معتبر می‌باشد به تصویب رسید.

در صورت بروز اختلاف راجع به تفسیر و تعبیر یا اجرای این پروتکل متن انگلیسی برای رفع اختلاف متن معتبر خواهد بود.

ضمیمه الف

راهنمای کلی برای تنظیم گزارشهایی که طبق ماده ۷ پروتکل ارسال می‌شوند

(۱) هر گزارش حتی‌الامکان بطور کلی شامل موارد زیر خواهد بود:

(الف) شناسایی منبع آلودگی (برای مثال هویت کشتی در صورت لزوم)

(ب) موقعیت جغرافیایی، ساعت و تاریخ وقوع یا مشاهده حادثه.

(ج) شرایط جوی دریایی در ناحیه.

(د) در مواردی که آلودگی از کشتی ناشی می‌شود جزئیات مربوط به شرایط کشتی.

(۲) هر گزارش در صورت امکان بالاخص شامل موارد زیر خواهد بود:

(الف) توضیح یا توصیف مواد مضره از جمله نامهای فنی اینگونه مواد (نامهای تجاری نباید جایگزین نام صحیح فنی گردد).

(ب) تعیین یا تخمین کمیت، تراکم و وضع احتمالی مواد مضره که در دریا تخلیه گردیده یا احتمال تخلیه آن می‌رود.

(ج) توصیف مشخصات بسته‌بندی و علائم شناسایی در صورت لزوم، و

(د) نام فرستنده و گیرنده و تولیدکننده مواد

(۳) هر گزارش در صورت امکان بایستی بطور وضوح مشخص کند که آیا ماده مضره که در دریا تخلیه گردیده یا احتمال تخلیه آن می‌رود نفت یا ماده سمی (مایع، جامد یا گاز) می‌باشد و آیا مواد مذکور به صورت فله یا منظروف یا کانتینر یا مخازن قابل حمل یا لوله‌های زیردریایی منتقل گردیده یا می‌گردد.

(۴) هر گزارش بر حسب لزوم با هر گونه اطلاع مربوط دیگری که دولت دریافت‌کننده گزارش تقاضا کند یا فرستنده گزارش لازم بداند تکمیل خواهد شد.

(۵) هر یک از اشخاص مذکور در بند ۱ ماده ۷ این پروتکل:

(الف) حتی‌الامکان و عنداللزوم گزارش اولیه خود را با اطلاعات مربوط به آخرین تحولات تکمیل خواهد نمود و

(ب) تا حدود امکان هر گونه اطلاعات اضافی را که توسط کشورهایی که تحت تأثیر آلودگی قرار گرفته‌اند تقاضا شود، در اختیار آنها قرار خواهد داد.